

KOMUNIKAT PRASOWY nr 10/24

Luksemburg, 18 stycznia 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-218/22 | Comune di Copertino

Pracownik, który nie mógł wykorzystać wszystkich dni corocznego płatnego urlopu przed złożeniem wypowiedzenia ma prawo do ekwiwalentu pieniężnego

Państwa członkowskie nie mogą powoływać się na względy związane z ograniczaniem wydatków publicznych, aby ograniczyć to prawo

Pracownik służby publicznej był, w okresie od lutego 1992 r. do października 2016 r., zatrudniony przez gminę Copertino (Włochy) na stanowisku kierownika technicznego. Wypowiedział umowę o pracę w celu przejścia na wcześniejszą emeryturę i zażądał wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za 79 dni corocznego płatnego urlopu niewykorzystanego w okresie trwania stosunku pracy. Gmina Copertino sprzeciwiła się temu żądaniu, powołując się na zawartą we włoskich przepisach normę, zgodnie z którą pracownicy sektora publicznego w żadnym wypadku nie są uprawnieni do ekwiwalentu pieniężnego w miejsce corocznego płatnego urlopu niewykorzystanego w chwili ustania stosunku pracy.

Sąd włoski rozpatrujący spór pomiędzy pracownikiem służby publicznej a gminą Copertino powziął wątpliwości co do zgodności tej normy z prawem Unii. Zgodnie bowiem z dyrektywą w sprawie czasu pracy¹ pracownikowi, który nie mógł wykorzystać całego swojego corocznego płatnego urlopu przed ustaniem stosunku pracy, przysługuje z tego tytułu prawo do ekwiwalentu pieniężnego.

W wyroku **Trybunał potwierdził, że prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zakazuje wypłaty ekwiwalentu pieniężnego pracownikowi z tytułu corocznego płatnego urlopu, który nie został wykorzystany, w sytuacji gdy pracownik rozwiązał stosunek pracy z własnej inicjatywy.**

Co się tyczy celów, które zgodnie z wolą ustawodawcy włoskiego miał realizować rozpatrywany przepis krajowy Trybunał przypomniał, że **prawo pracowników do corocznego płatnego urlopu**, w tym jego ewentualne zastąpienie ekwiwalentem pieniężnym, **nie może być podporządkowane względem czysto ekonomicznym, takim jak ograniczanie wydatków publicznych.** Trybunał stwierdził natomiast, że cel związany z potrzebami organizacyjnymi pracodawcy publicznego w zakresie racjonalnego planowania okresu urlopowego odpowiada w rzeczywistości celowi dyrektywy polegającemu na umożliwieniu pracownikowi odpoczynku, przy jednoczesnym zachęcaniu go do skorzystania z urlopu. Wobec tego Trybunał stwierdził, że wyłącznie w sytuacji, gdy pracownik rozmyślnie nie wystąpił o coroczny płatny urlop, mimo że pracodawca zachęcał go do tego i informował o ryzyku utraty urlopu z końcem okresu rozliczeniowego lub okresu dozwolonego przeniesienia, prawo Unii nie stoi na przeszkodzie utracie tego prawa.

Z powyższego wynika, że jeśli pracodawca nie jest w stanie wykazać, iż dochował należytej staranności, aby pracownik rzeczywiście mógł skorzystać z przysługującego mu corocznego płatnego urlopu, czego ustalenie jest zadaniem sądu odsyłającego, należy stwierdzić, że wygaśnięcie prawa do wspomnianego urlopu wraz z upływem okresu rozliczeniowego lub okresu dozwolonego przeniesienia, a w razie ustania stosunku pracy odpowiadający

temu brak wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany coroczny urlop, narusza, odpowiednio, art. 7 ust. 1 i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88 oraz art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Artykuł 7 [dyrektywy 2003/88/WE](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy oraz art. 31 („Należyte i sprawiedliwe warunki pracy”) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.